

Тамъ, гдѣто най-много са направлявахъ сплитѣ удари на турцитѣ,—тамъ гдѣто по-громко гърмяха тѣхнитѣ тѣржественни удари, спущахъ са шьпитѣ защитници. Не имъ оставаше кого да разгледатъ кого тѣпчатъ тѣ—свойтѣ или чуждитѣ. „Охъ, Господи! Избавете!... Гдѣ да е въ нѣкое кюше!... Ой! Гълъбчета!... Свое!...“ чувахъ са присеижлитѣ, съ напѣвание изскубвающитѣ са изъ подъ краката викове на раненитѣ и на умирающитѣ, по тѣ безсѣдно пронадахъ верѣдъ това царство на смъртта, тѣржество на ужасѣтъ.... Не една ржка и кракъ бѣхъ въ кръвъ, саногитѣ на солдатитѣ тѣй сѣщо са покрили отъ нея. На земята, гдѣто нѣмаше мъртви и ранени, гдѣто не са превивахъ умирающитѣ тамъ имаше гюлища кръвъ.... Падахъ съ лице въ тѣхъ, като са препивахъ, отпущахъ ржцѣ въ тази кръвъ.... Често, като изгубвахъ отъ мъжки съзнанието, нещастниятъ хващаше за пешѣтъ на шинелѣтъ, за краката пробѣгающитѣ мимо, по тѣ, даже безъ да погледнѣтъ са отдривахъ: да помагатъ нѣмаше ржцѣ.... Тѣзи, които оцѣляхъ, знаяхъ, че чрѣзъ една минута и тѣмъ ще са падне така сѣщо да лѣгнатъ на земята и въ остритѣ бо-лѣжки на мъчителната смъртъ да дращатъ земята съ растреперано влачуци са прѣсти.

Харабовъ сълѣда на лѣво свободната равнина на стрѣмнинната. Тукъ турцитѣ са разрѣдили, като са направлява въ атака отъ фронтѣтъ и отъ гилѣтъ.

— Не ще ли зановѣдате да заведемъ солдатитѣ тамъ?.. юбьрихъ са той къмъ Гурталова....

— Какво? спокойно вдигнѣ на него очитѣ си, замисленитѣ, както са виждаше, за нѣщо си майоръ.

Харабовъ повтори.

— Почакайте.... Трѣбва и знамената да избавимъ.... Тѣ въ всякой случай не трѣбва да паднатъ въ ржцѣтъ на неприятельтъ... Какво е това?... Отъ кждѣ сѣ тѣзи вистрѣли? На минута бѣше са появила надѣжда....

Гурталовъ станѣ....

— Неужели идатъ подкрѣпления?... Можете ли да разгледате какво е тамъ?...

— Не.... Впрочемъ, видно е. Той е Скобелевъ.... Само съ него нѣма повече отъ единъ баталионъ....

— А тонове, тонове отъ кждѣ, чувате ли?

— Чувамъ.... Ето тѣ пакъ открива отъ... Една батарея... Азъ мисля, той иска да запази отстъпленieto!... Съ такъ-визи сили да са отбиятъ турцитѣ нѣма какво и да са мисли...